

БЪЛГАРСКА

ЦЪРКОВНА ОБЩИНА

28-и Юни 1896 год.

№ 251

Енидже-Вардаръ

Ваше Блаженство,

Въ отговоръ на прѣдписанието
Въ отвѣтъ № 10-и Юни т. годъ № 696, относно
тѣло промишляванието на пуррудитъ, съгласно
изрѣчанието на вѣрса, гдето имамъ да
Въ должностъ следующето:

Прѣдъ да направя каквато и да е кон-
тинка прѣдъ Келово Благородие Наймака
мина по тая вѣрса, разгледахъ остава-
нитъ въ канцеларията на вѣщината
пуррудитъ и се оказа, че поверето отвѣтъ № 696,
-34-, въ градама, месредъ, гдето пишеть
народността, писано е, "християнъ" и са-
мо въ твърдѣ малко отвѣтъ № 696 стая напи-
сано, "христъ". Сирѣкъ така е написани пур-
рудитъ и по други мѣста напр. Прибѣтъ,
гдето въ поверето пуррудитъ е написано, "хри-
стианъ, вѣрство, българъ". При всѣко това,
не сметохъ да изминеш да говоря по тая вѣ-
рса съ Келово Благородие, които въ отговоръ

До Келово Блаженство
Господина Т. на Цосифа I-и,
Български Екзархъ
въ Цариградъ.

ми каза: правителството тукъ знае, че има по-
вече отъ 500 хиляди българи, които признаватъ въ
държавата, както и сами лично съ дъвоими това,
за което съществува и рѣшеніе и затова се не
представлява никаква особна мѣлнотия за
променѣваніе на нурдудитѣ иль; обаче, каза,
разрѣшеніето на тоя въпросъ не зависи вече
отъ тукъ. Преди двѣ-три недѣли по тоя въпросъ
се е помирно отъ Високата Порта едно акрѣвѣ
но до всичкиятъ каймаками въ вилаетитѣ, съ
кото се питами: отъ каква народностъ е бѣл
инството на населеніето въ каазиитѣ управ
лѣвани отъ тѣбъ, независимо отъ црѣвната, която
признаватъ, дацато, прибави, единъ црѣвѣ или е,
дѣтѣ бѣлгаритѣ свободенъ е да признава какъто
црѣвѣ, въ народностѣта се не измѣнява отъ црѣ
квата и вѣрата, събвдателно, цѣлѣтъ прише Вѣ
соката Порта мѣлнотията на всичкиятъ кайма
ками, ще се произнесе върду променѣваніето на
нурдудитѣ. Както вѣрдатъ, Ваше Вѣлаженствѣ,
много е важно за нашъ рѣшеніето, което ще даде
Високата Порта на този въпросъ.

Отвѣтъ тѣбѣ не вѣрдатъ никаква навѣрѣ
ща нурѣда за тѣбѣното променѣваніе. Цѣлѣта,
както се е гоніла да се постигне е: да се измѣ
кати, съвѣзъ променѣваніето иль, да се изберѣтъ
и отъ наша страна аази въ правителството
и да имаме отбѣлни мурдѣтари. Обаче, както
едната, така и другата цѣлѣ, много тѣбѣ, на

Е

основание държавните закони, признати веднъж за обществено общество, ний мислим да го ний и постигнем и добит, на били изкудизитъ раздѣленни или не. Банката за въпроса да се отидѣтъ мухтаритъ, споредъ мене, е много отъ действителност. Всеко тукъ ми обещават, че сѣдѣ направлението на църквата, нашето общество ще се цѣло и утраи, а да се отидѣтъ сѣга къмъ като сѣ, значи самитъ ний да туримъ прѣграда защото прѣписването на отидѣни мѣща, какъ и прѣписването на данна или отъ единъ мухтаритъ на другъ, по негигиена скорпачноститъ, изисквани отъ закона, ще сѣрвиратъ много погѣлбъ ми прѣдметивид, отъ какъто ако сѣ всиркитъ изведени сѣ. Освенъ това, изгубили сѣ отъ прѣдъ видъ го бѣмаретъ признаващи. Изгардизитъ, се расподѣ на четиритъ мазами, тѣи цѣто въ вѣвка една сѣставиватъ такъво мѣшество, на което много мѣрно може да се позволитъ отидѣлоше. Друга причина да се не отидѣватъ мухтаритъ сѣга да сѣга е и таа: събиратитъ на даннитъ тукъ не правятъ нѣкаква разлика между бѣмаре и гѣркомани, сѣдватитно, тѣоцината въ смугай на нѣрѣда се раздѣлитъ между всирки и обикновено събиратитъ въ такъво нѣрѣда се отидѣтъ или по имотнитъ. Ако нашитъ се отидѣтъ както сѣга, ще сѣдѣ да носѣтъ всирката тѣокина сами на себѣ, а нѣкъ поверето отъ тѣе сѣ обдѣни, тѣи цѣто

Во такъва една нурфда тѣще нурвембувемъ
много тѣрѣко отгвѣляванемъ си и, цѣрѣанъ емъ,
ге мнѣднѣа отъ тѣрѣще нурвемъ заирѣтѣи и зан
варемъ. Мнѣднѣа, кѣмъ мнѣсе впушѣма и кѣмъ
ге блѣднѣи — ге нурвемъ кѣмъ се отгвѣляемъ да си
нарѣдѣемъ рабѣтѣмъ да да се свѣрѣмъ дѣлѣнѣмъ
по' правѣмъ, с прѣста мнѣднѣа, дѣлѣнѣмъ кѣмъ
сѣа, така и тѣмъ нурвемъ нѣма да дѣлѣмъ отъ
тѣрѣе. Основавѣмъ се на нурвемъ по' гѣрт мѣнѣмъ,
нѣкакъ нѣ сѣмъ на мѣнѣмъ да се свѣрѣмъ во тѣмъ
нарѣдѣнѣмъ, дѣлѣнѣмъ така ге нурвемъ дѣлѣнѣмъ
раздѣрѣнѣмъ нѣмъ нурвемъ-нурвемъ мнѣднѣа,
на кѣмъ нѣкакъ се свѣрѣнѣа си нурвемъ нурвемъ
дѣлѣмъ, вѣтѣмъ кѣмъ да прѣнѣсѣмъ нурвемъ. По' свѣ
нурвемъ прѣнѣнѣа нѣ нурвемъ да се прѣнѣнѣмъ
и нурвемъ, тѣмъ кѣмъ по' такъмъ нурвемъ сѣмъ
се свѣрѣмъ прѣнѣнѣмъ и нурвемъ нурвемъ на
нѣмъ, кѣмъ нурвемъ да прѣнѣнѣмъ да свѣдѣ
нурвемъ нурвемъ св. Екзѣрѣнѣа. Вѣрѣмъ, ако вѣрѣ
нурвемъ нурвемъ нурвемъ мѣнѣмъ мнѣ по
тѣмъ нурвемъ, нурвемъ мнѣмъ да вѣмъ мнѣмъ да нурвемъ
нурвемъ да да раздѣмъ нурвемъ на вѣмъ,
кѣмъ мнѣ се вѣмъ нурвемъ и мнѣ нурвемъ.

Учѣнѣмъ св. вѣмъ нурвемъ, нурвемъ мнѣмъ
да сѣмъ нурвемъ нурвемъ

на вѣмъ нурвемъ
во вѣмъ нурвемъ

Вѣр. нурвемъ: Дѣлѣмъ нурвемъ